

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl.br. Z-15919/2025
Provedba sa posl.br. Z-16468/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli-Pola, po sutkinji Mirjani Sinčić Kocijančić u zemljišnoknjižnom predmetu predlagatelja Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Puli-Pola, a povodom podnesenog prigovora Republike Hrvatske, putem Općinskog državnog odvjetništava u Puli-Pola zaprimljenog dana 7. listopada 2025. a uloženog na rješenje Z 15919/2025 od dana 30. rujna 2025., dana 7. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

- I. Odbija se prigovor podnositelja Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Puli-Pola, od dana 7. listopada 2025., i potvrđuje ovosudno rješenje Z 15919/2025 od dana 30. rujna 2025.
- II. Određuje se zabilježba odbijenog prigovora uz.k.ul.111804 k.o. Pula.

Obrazloženje

1. Dana 30 rujna 2025., pod posl. brojem Z 15919/2025 zaprimljen je prijedlog Republike Hrvatske putem Općinskog državnog odvjetništva u Puli-Pola, radi upisa pomorskog dobra na kčbr. 5186/47 uređena morska obala sa 936 m2, kčbr. 5186/48 nepl. kam. m. obala sa 10 m2 i kčbr. 5186/49 npl. kam. m. obala sa 11 m2 k.o. Pula, i to temeljem čl. 57-60 Zakona o zemljišnim knjigama i čl. 6. 10, stavaka 3 i članka 127 ZPDML-a.
2. Rješenjem od dana 30. rujna 2025., prijedlog predlagatelja je odbijen.
3. Dana 7. listopada 2025., Općinsko državno odvjetništvo u Puli-Pola uložilo je na rješenje Z 15919/2025 od dana 30. rujna 2025. pravovremeni prigovor protiv kojeg pobija zbog pogrešne primjene pravila zemljišnoknjižnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijanog rješenja šturo pozvao na čl. 217. st. 5. i 6. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine" br. 83/23, dalje: ZPDML/23), kao i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-4445/2008 od 4.10.2011. (dalje: Odluka), navodeći da predmetni upis nije moguć izravnom primjenom odredbi ZPDML/23, bez izdane tabularne isprave. Zaključno, navodi i da se

primjenjuje čl. 16. Pravilnika o evidentiranju i obilježavanju pomorskog dobra (Narodne novine broj 158/03, dalje: Pravilnik). Navedeno shvaćanje prvostupanjskog suda nije pravilno, uz što je pobijano rješenje nerazumljivo (bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a).

Predmetne kč. br. 1148/7 k.o. Medulin, upisane u zk. ul. broj 20557235 k.o. Medulin, predstavlja šljunčanu obalu. Predmetna kč. br. 1148/8 .o. Medulin, upisane u zk. ul. broj 20557235 k.o. Medulin, predstavlja poslovnu zgradu koja se nalazi na kč. br. 1148/7 k.o. Medulin. Navedeno je razvidno i iz pregleda katastarskog plana u ZIS-u. Odredbom čl. 6. st. 1. alineja 2. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine" br. 83/23., ZPDML) propisano je da morska obala i morska plaža čini pomorsko dobro i to kao dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi i koji je određen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje i čine ga nekretnine koje su po prirodnim obilježjima, izgledu, namjeni, položaju i načinu upotrebe. Također je propisano da pomorsko dobro predstavlja i građevine koje su trajno povezane s pomorskim dobrom i njegova su pripadnost (u predmetnom slučaju kč. br. 1148/8 .o. Medulin). Dakle, predmetne nekretnine su prema čl. 6. st. 1. alineja 2. ZPDML-a ex lege pomorsko dobro i to kao morska obala/morska plaža i zgrada koja je izgrađena na pomorskom dobru. Odredbom čl. 10. st. 1. ZPDML-a propisano je da nekretnina ima status pomorskog dobra ako po svom položaju, izgledu, namjeni, prirodnim obilježjima i uobičajenom načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz čl. 6. ZPDML-a. Dakle, predmetne čestice su prema zk. izvatku nesporno pomorsko dobro jer odgovaraju definiciji iz čl. 6. ZPDML-a. Pritom se ukazuje i da je čl. 10. st. 8. ZPDML-a propisano da se koncesija na pomorskom dobru, kao i druga prava, mogu dati iako nekretnina nije u zemljišnoj knjizi evidentirana kao pomorsko dobro ako nema dvojbi da se radi o pomorskom dobru po samom zakonu, dok je odredbom čl. 10. st. 9. ZPDML-a propisano da se odredba čl. 10. st. 8. ZPDML-a primjenjuje osobito na postojeće luke, kao i na plaže, lukobrane, gatove, molove i druge dijelove morske obale čija oznaka kulture odnosno namjene upućuje na to da se radi o pomorskom dobru po samom zakonu i koje je u općoj uporabi, neovisno o upisu u zemljišnoj knjizi.

Dakle, kako odluka suda ili upravnog tijela kojom se utvrđuje status nekretnine kao pomorskog dobra ima samo deklaratorni učinak (čl. 10. st. 2. ZPDML-a), a predmetne nekretnine nesporno predstavljaju pomorsko dobro (navedeno proizlazi iz zk izvatka), to je Republika Hrvatska sukladno čl. 9. st. 7. ZPDML-a ovlaštena podnijeti prijedlog za uknjižbu pomorskog dobra na predmetnim nekretninama, na kojima su pogrešno upisane protustranke. U tom smislu, upućuje se i na čl. 217. st. 1. ZPDML-a, kojim je propisano da su svi upisi prava vlasništva na nekretninama koje su pomorsko dobro po samom zakonu iz čl. 3. ZPDML-a i koje su na temelju zakona i prema prijašnjim propisima bile pomorsko dobro, provedeni do stupanja na snagu ZPDML-a, nevaljani i bez pravnog učinka te su upisani vlasnici dužni trpjeti upis pomorskog dobra. Dakle, na temelju spomenute odredbe protustranke su dužne trpjeti upis pomorskog dobra, imajući u vidu da nije riječ o situaciji koja je predviđena čl. 217. st. 2. ZPDML-a (pri čemu se napominje da navedeno proizlazi iz zk izvatka za predmetne čestice, a predlagatelj ne treba dokazivati negativne činjenice u smislu pravnog shvaćanja VSRH iz odluke broj Rev 703/12 od 9. ožujka 2016.). Pritom se u predmetnom slučaju, imajući u vidu novi ZPDML/23, ima odgovarajuće primijeniti i pravno shvaćanje VSRH u odluci broj Rev 1895/2018-2 od 8. lipnja 2022., u kojemu

je zauzeto shvaćanje da „...ukoliko iz sadržaja zemljišnoknjižnih podataka koji se odnose na kulturu zemljišnoknjižnih čestica u posjedovnici zemljišnoknjižnih uložaka predmetnih čestica kao kultura je naznačena šuma dovoljno je za ocjenu da su ispunjene činjenične i zakonske pretpostavke za upis prava vlasništva Republike Hrvatske na tim nekretninama...“. Naime, nema opravdanog razloga zašto bi se pomorsko dobro (kao opće dobro) tretiralo drukčije od šuma (oboje dobra od interesa RH u smislu čl. 52. Ustava Republike Hrvatske). Napominje se da pravni status nekretnine koja leži uz more, zapravo vidi iz položaja u prostoru, iz kulture ili namjene. U praksi to znači da je nekretnina koja leži do samog mora - pomorsko dobro, bez obzira na to što je u zemljišnoj knjizi netko upisan kao vlasnik. Odluka nadležnog tijela o utvrđivanju granice pomorskog dobra je deklaratorni, a ne konstitutivni akt, budući da je pomorsko dobro definirano čl. 4. do 6. ZPDML/23. (tako i VTSRH PŽ-5020/2021 od 25. siječnja 2022.). Odredbom čl. 10. st. 1. ZPDML/23 je propisano da nekretnina ima status pomorskog dobra ako po svom položaju, izgledu, namjeni, prirodnim obilježjima i uobičajenom načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz čl. 6. ZPDML-a, (što predmetne nekretnine svakako jesu), dok st. 2. čl. 10. ZPDML/23 propisuje da odluka suda ili upravnog tijela kojom se utvrđuje status nekretnine kao pomorskog dobra ima samo deklaratorni učinak. U tom smislu se ukazuje da je tabularna isprava za stjecanje vlasništva relevantna samo kod stjecanja vlasništva na temelju pravnog posla (čl. 115. do 125. ZV-a, napose čl. 119. st. 1. ZV-a), dok je u predmetnom slučaju pomorsko dobro proglašeno na temelju samog zakona (u smislu čl. 129. ZV-a) te se u smislu čl. 5. st. 1. ZPDML/23 nalazi izvan pravnog prometa i na njemu se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi. Dakle, kako je čl. 4. st. 1. i čl. 6. ZPDML/23 izričito zakonom propisano da je morska obala pomorsko dobro, koje je opće dobro (vidjeti čl. 3. ZV-a), to za uknjižbu pomorskog dobra nije potrebna tabularna isprava jer nije riječ o stjecanju vlasništva na temelju pravnog posla. Naime, trenutni važeći čl. 217. st. 1. ZPDML/23 je izričito propisao da su upisani vlasnici dužni trpjeti upis pomorskog dobra. Odredba čl. 217. st. 6. ZPDML/23 nije primjenjiva u predmetnom slučaju jer nije riječ o situaciji iz čl. 217. st. 5. ZPDML/23, pri čemu se napominje da za upis pomorskog dobra u zemljišne knjige tabularna isprava nema konstitutivan značaj jer nije riječ o stjecanju vlasništva na temelju pravnog posla, sve imajući u vidu da je pomorsko dobro proglašeno na temelju samog zakona (pa je upis u zemljišne knjige deklaratornog karaktera). Ovdje se upućuje i na odgovarajuće primjenjivu praksu VSRH da u slučaju originarnog stjecanja prava vlasništva (na temelju zakona) tužitelj nije ovlašten od tuženika zahtijevati izdavanje tabularne isprave (Rev-x 434/13 od 22. svibnja 2013., Rev 2550/11 od 17. lipnja 2015., Rev 59/11 od 7. rujna 2016., Rev 411/2015 od 11. ožujka 2020., Rev 1993/2018-2 od 19. studenoga 2019., Rev-712/2022) već je na to ovlašten u slučaju postojanja određenog građanskopravnog odnosa među strankama iz kojeg bi takva obveza proizlazila.

Naglašava se da Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-4445/2008 od 4.10.2011. (dalje: Odluka) nije primjenjiva u predmetnom slučaju. Prije svega, valja naglasiti da je Odluka donesena za vrijeme važenja starog ZPDML/03, koji je ZPDML/23 stavljen izvan snage. Imajući u vidu navedeno, sud treba primijeniti odredbu čl. 217. st. trenutno važećeg ZPDML/23. Ako posumnja u ustavnost navedenih odredbi, sud mora u smislu čl. 37. st. 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu podnijeti USRH zahtjev za

ocjenu navedenih odredbi s Ustavom, a ne retroaktivno primijeniti stari ZPDLM/03 (što je izričito zabranjeno čl. 90. st. 5. Ustava).

Osim toga, u predmetnoj Odluci USRH istaknuto je pravno shvaćanje da „...u tom smislu zakonodavac može zaštititi pravni promet od eventualnih poremećaja uzrokovanih pogrešnim registarskim stanjem, kao što je to npr. učinjeno u odredbama ZV o odgodi povjerenja kod određenim nekretnina u biv. društvenom vlasništvu (čl. 388. st. 5. ZV) kod kojih je ocijenjeno da je zemljišnoknjižno stanje isuviše neusklađeno da bi moglo uživati povjerenje svih...“. U ovom slučaju riječ je o ogromnom broju nevaljanih upisa na pomorskom dobru te je zakonodavac ovlašten zaštititi pomorsko dobro kao dobro od općeg interesa za Republiku Hrvatsku. U tom smislu se ukazuje i na rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-6326/2011 i dr. od 7. veljače 2017., u kojem USRH navodi da „...je očito i zakonodavac, polazeći od navedene činjenice, zauzeo stajalište da - u onom dijelu u kojem ZoCest//84/11-92/14 predstavlja zakonsko uređenje načina katastarskog i zemljišnoknjižnog evidentiranja stvarnog stanja nekretnina koje su u naravi postojeće ceste u općoj uporabi - taj zakon ne zahtijeva da u njemu bude propisan i neki posebni oblik stvarnopravne i/ili obveznopravne zaštite bivših vlasnika tih nekretnina. Drugim riječima, zakonodavac je pošao od činjenice da namjeravano usklađivanje zemljišnoknjižnog i faktičnog stanja takvih nekretnina, načelno, ne otvara ni pitanje vlasništva, ni pitanje naknada za oduzeto vlasništvo, jer su ta pitanja, u pravilu, već riješena...“. Imajući u vidu da je i u ovom slučaju riječ o općem dobru (pomorsko dobro), koje pokriva skoro trećinu teritorija Republike Hrvatske, koje je od neprocjenjive vrijednosti za Republiku Hrvatsku i njezine građane (puno važnije od evidentiranja nerazvrstanih cesta), nejasno je zbog čega se u predmetnom slučaju ne bi moglo brisati očigledno pogrešno upisano vlasništvo na nekretnini koja je u skladu s čl. 5. ZPDML/23 izvan vlasničkog režima. Dakle, već je na temelju samog zakona (čl. 217. st. 1. ZPDML/23) moguće izvršiti brisanje vlasništva protustranaka, uz upis pomorskog dobra, pri čemu se odgovarajuće može primijeniti pravno shvaćanje zauzeto u odluci VSRH Rev 1895/2018-2. Zaključno, kako se u pravnom shvaćanju iz odluke USRH broj U-I-6326/2011 i dr. od 7. veljače 2017. navodi da „...se stajalište bivših vlasnika kako njihovo vlasništvo i dalje postoji (te im se primjenom ZoCest-a//84/11-92/14 oduzima) danas, u pravilu, temelji samo na činjenici da su u vrijeme izvlaštenja spornih nekretnina odnosno u vrijeme gradnje cesta na tim nekretninama izostali odgovarajući upisi nastalih promjena u katastar i zemljišne knjige...“ bez ikakve ograde može primijeniti u predmetnom slučaju, napose jer na pomorskom dobru vlasništvo nikada nije ni moglo egzistirati.

Pritom se naglašava i da iz prethodno spomenute odluke proizlazi da je Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture u svojem očitovanju povodom podnesenih prijedloga za ustavnosudsku ocjenu ZoCest-a//84/11-92/14 : „... odredbe zakona koje se odnose na upis javnih cesta u katastar i zemljišne knjige predložene su sukladno rješenjima koje je dalo Ministarstvo pravosuđa ... Ovo Ministarstvo u cijelosti se priklanja mišljenju Ministarstva pravosuđa, da predloženo rješenje upisa nerazvrstanih cesta ... nije dovelo u pitanje pravo građana, ukoliko postoji, da traže pred nadležnim sudom naknadu za zemljište, sukladno općim odredbama članka 33. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, koje jamče vlasnicima pravo na naknadu u slučaju oduzimanja odnosno ograničenja prava vlasništva. Posebno napominjemo da je stručna radna skupina utvrdila da se u

najvećem broju slučajeva radi o nekretninama koje su izvlaštene od prijašnjih vlasnika, ali rješenja o izvlaštenju nikada nisu upisana u zemljišne knjige, što je prijašnjim vlasnicima kao strankama u postupku izvlaštenja bilo poznato. Također im je poznato da u naravi predmetne nekretnine predstavljaju nerazvrstanu cestu koja ja u javnoj uporabi. Iz navedenog razloga, ukoliko i postoje pojedinačni slučajevi kod kojih bi prijašnji vlasnici imali pravo na naknadu, stručna radna skupina priklonila se prijedlogu Ministarstva pravosuđa, da se o tom pravu odlučuje u postupku pred nadležnim sudom.“. Sve navedeno je odgovarajuće primjenjivo i u predmetnom slučaju, pri čemu se napominje da ovdje nema govora o izvlaštenju jer je riječ o pomorskom dobru, koje je u smislu čl. 5. st. 1. ZPDML/23 (ali i prijašnjih zakona) izvan vlasničkog režima. Predmetnim čl. 217. st. 1. ZPDML/23 izričito je propisano da su upisi na pomorskom dobru, koji su provedeni do stupanja na snagu ZPDML/23, nevaljani i bez pravnog učinka te su upisani vlasnici dužni trpjeti upis pomorskog dobra. Dakle, riječ je o nekretninama koje su izvan pravnog prometa (pomorsko dobro-opće dobro) te su sudovi dužni primjenjivati trenutno važeću zakonsku normu, koja je jasna i određena. Također je potrebno istaknuti i pravno shvaćanje VSRH, Rev-1445/09-2 od 29. prosinca 2009.) u kojem je navedeno da u odnosu na pomorsko dobro koje je stvar izvan prometa i ne može biti u vlasništvu niti jedne fizičke niti pravne osobe, ne vrijedi povjerenje u zemljišne knjige iz čl. 8. st. 3. ZZK odnosno čl. 122. ZV. Naime, stjecatelj koji je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige neće biti pravno zaštićen u odnosu na dio nekretnine koji je pomorsko dobro bez obzira da li je zabilježba postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra izvršena u zemljišne knjige ili ne.

Napominje se i da je VSRH još za vrijeme bivše SFRJ zauzeo pravno stanovište da, neovisno o formalnom upisu fizičkih osoba na pomorskom dobru, ono je izvan vlasničkopravnog režima te se na njemu ne može steći pravo vlasništva (odluka broj Gzz-40/71 od 16. lipnja 1971.). Također se naglašava da u situaciji kada je čestica u naravi morska obala, te shodno tome pomorsko dobro, na istoj fizičke osobe ne mogu steći pravo vlasništva ni po odredbama Pomorskog zakonika, te Zakona o pomorskom dobru, lukama i pristaništima (iz 1974), kao ni po pravnim pravilima bivšeg OGZ (paragraf 287) (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske broj Rev-495/03 od 2. ožujka 2005.).

Pozivanje prvostupanjskog suda na na čl. 16. Pravilnika također je pravno pogrešno jer je taj Pravilnik donesen na temelju čl. 15. i 120. st. 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine« br. 158/03, dalje: ZPDML/03), koji je donošenje trenutno važećeg ZPDML/23 prestao vrijediti. Stoga je u navedenom dijelu sud pogrešno primijenio materijalno pravo te zbog pogrešnog pravnog pristupa nije utvrdio odlučne činjenice, uslijed čega pobijano rješenje nije moguće ispitati.

Nejasno je zbog čega se prvostupanjski sud pozvao na čl. 217. st. 5. i 6. ZPDML/23 (nisu primjenjive u konkretnom slučaju), s obzirom na to da u predmetnom slučaju nije riječ o nekretnini koja je upisana kao vlasništvo jedinice lokalne samouprave (nego je upisano na ime fizičkih osoba). Stoga se pobijano rješenje u navedenom dijelu uopće ne može ispitati jer je nerazumljivo te je zahvaćeno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Zaključak prvostupanjskog suda nije sukladan trenutnom zakonodavnom uređenju važećeg ZPDML/23, na kojima predlagatelj temelji svoj prijedlog. Također, odlučan je i čl. 10. st. 1. ZPDML/23, kojim je propisano da

nekretnina ima status pomorskog dobra ako po svom položaju, izgledu, namjeni, prirodnim obilježjima i uobičajenom načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz čl. 6. ZPDML-a, (što predmetna nekretnina svakako jest), dok st. 2. čl. 10. ZPDML/23 propisuje da odluka suda ili upravnog tijela kojom se utvrđuje status nekretnine kao pomorskog dobra ima samo deklaratorni učinak.

Pogrešno je i pravno shvaćanje suda da upis nije moguć bez priložene tabularne isprave iz čl. 217. st. 6. ZPDML/23. Naime, čl. 10. st. 1. ZPDML/23, kojim je propisano da nekretnina ima status pomorskog dobra ako po svom položaju, izgledu, namjeni, prirodnim obilježjima i uobičajenom načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz čl. 6. ZPDML-a, (što predmetna nekretnina svakako jest), dok st. 2. čl. 10. ZPDML/23

4. Prigovor podnositelja nije osnovan.
5. Odredbom članka 117. st. 2. Zakona o zemljišnim knjigama (NN br. 63/19, 128/2022 i 155/2023— dalje u tekstu ZZK-a) propisano je da kad zemljišnoknjižni upis određuje drugi sud ili drugo nadležno tijelo, a ne zemljišnoknjižni sud, zemljišnoknjižni sud će se ograničiti na ispitivanje je li upis odredilo za to nadležno tijelo te je li upis provediv s obzirom na stanje zemljišne knjige, a glede ostalih pretpostavki odlučuje onaj sud ili drugo tijelo koje upis dopušta.
6. U tijeku postupka utvrđeno je da su u z.k.ul. 111804 k.o. Pula dolaze upisane kčbr. 5186/47 uređena morska obla sa 936 m², kčbr. 5186/48 nepl. kam. m. obala sa 10 m² i kčbr. 5186/49 nepl. Kam. M. obala sa 11 m² k.o. Pula, a kao vlasnik istih dolazi upisan Cozzio Donato u ½ dijela i POMORSKO DOBRO u ½ dijela,
7. Upis pomorskog odbora na ½ dijela izvršen je temeljem prijedloga od 14. prosinca 2005.godine, čl. 2 i 118 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama te prijedloga od 12. kolovoza 2005., i to na nekretninama vlasništvo Republike Hrvatske.
8. Člankom 30. stavkom 5. i 6. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NNbr. 83/2023) određeno je da nadležni ured za katastar po službenoj dužnosti, obavještava nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda o provedenom geodetskom elaboratu, a nadležni zemljišnoknjižni odjel na temelju obavijesti provodi prijavni list za zemljišnu knjigu, kojoj je priložena kopijom katastarskog plana s ucrtanim dotadašnjim i novo uspostavljenim stanjem i primjerkom izvršnog rješenja o određivanju granice pomorskog dobra odnosno lučkog područja.
9. Člankom 32. istog Zakona određeno je da nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda, provodi prijavni list iz članka 30. stavka 6. Zakona po službenoj dužnosti. Nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda na temelju prijavnog lista iz članka 30. stavka 6. ovoga Zakona provodi osnivanje katastarskih čestica te dijeljenje katastarskih čestica tako da katastarske čestice nastale diobom ostaju u sastavu zemljišnoknjižnih uložaka, dok se iz njih ne otpišu. O provedbi prijavnog lista iz članka 30. stavka 6. ovoga Zakona u zemljišnoj knjizi nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda obavještava upravno tijelo, nadležno državno odvjetništvo i nadležni katastarski ured.

Stavkom 4. istog članka određeno je da zahtjev za otpisivanje katastarskih čestica koje ulaze u pojas pomorskog dobra iz postojećih zemljišnoknjižnih uložaka podnosi nadležno općinsko državno odvjetništvo, a prema popisu katastarskih čestica koji je sastavni dio geodetskog elaborata.

10. Istina je da prijedlogom za upis pomorskog dobra u zemljišne knjige državno odvjetništvo kao zakonski zastupnik RH postupa u skladu sa svojim zakonskim ovlastima, da u ovom slučaju ima položaj stranke u postupku na koju se kao i na sve druge sudionike zemljišnoknjižnog postupka primjenjuju pravila zemljišnoknjižnog prava o upisu ili brisanju prava vlasništva ili nekog drugog stvarnog prava u zemljišne knjige.
11. Prema stajalištu Ustavnog suda RH koje je izraženo u odluci U-I-4445/08 od 4.10.2011. godine ("Narodne Novine" broj 123/11) odredbe ranijim odredbama Zakona o pomorskom dobru u morskim lukama ("Narodne Novine" broj 158/03, 141/06 i 38/09) daju državnom odvjetniku pravo na pokretanje zemljišnoknjižnog postupka brisanja prava vlasništva u zemljišnim knjigama (na zemljišnim građevinama na pomorskom dobru) u kojem postupku se upisanom knjižnom vlasniku briše pravo vlasništva s faktičkim učinkom izvlaštenja, a ne omogućuje mu se sudjelovanje u sudskom (parničnom / kontradiktornom) postupku, u kojem bi mu bila omogućena zaštita njegovih prava, ali da je to u suprotnosti sa člankom 29. stavkom 1. u vezi sa člankom 48. stavak 1. Ustava u njegovom procesnom smislu.
12. Prema odredbi članka 29. stavak 1. na koju odredbu se poziva Ustavni sud, Ustava RH, svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, a prema odredbi iz članka 48. stavak 1. Ustava RH jamči se pravo vlasništva.
13. Ova ustavna odredba sukladna je sa odredbom Protokola 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja je sastavni dio našeg pravnog sustava, iznad zakona (članak 141. Ustava RH). Kako se radi o odredbi koja je iznad zakona RH s obzirom na značaj koji joj daje navedena ustavna odredba iz članka 141. Ustava RH, prema Protokolu I uz konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda člankom 1. se štiti pravo vlasništva na način da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojeg vlasništva te da se nitko ne smije lišiti svog vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnog prava.
14. Prethodne odredbe međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakon koji smatra potrebnim da bi uredila upotrebu vlasništva u skladu sa općim interesom ili za osiguranje plaćanja poreza ili drugih doprinosa ili kazne (članak 1. stavak 2. Protokola).
15. Na tragu sudske prakse koja se razvila uz ovo konvencijsko pravo jeste i stajalište Ustavnog suda RH da se netko može lišiti svog prava vlasništva samo u parničnom kontradiktornom postupku gdje se vlasniku mora omogućiti sudjelovanje.

16. Stoga, sama odluka o proglašenju određenih nekretnina pomorskim dobro te pozivom na čl. 57-60 Zakona o zemljišnim knjigama te čl. 9., 87. stavka 7, čl. 217 st. 5., i čl. 220 stavak 1 i 2 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ne može imati za posljedicu upis pomorskog dobra
17. Ovo stajalište Ustavnog suda prihvatila je i praksa redovnog suda Odlukom Vrhovnog suda RH Rev-1029/14 od 14. listopada 2006. godine zauzeto je stajalište da se upisanom knjižnom vlasniku ne može izravnom primjenom odredaba Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama gdje se posebno potencira odredba iz članka 217. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ranije čl. 118 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NNbr. 123/11) , brisati pravo vlasništva s faktičkim učincima izvlaštenja, a bez prethodne mogućnosti sudjelovanja u kontradiktornom parničnom postupku, u kojem bi mu bila omogućena zaštita njegovih prava.
18. Člankom 217. stavkom 5 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, na koje se podnositelj prigovora poziva u svojem prigovoru, je određeno je da će Zemljišnoknjižni sud na prijedlog općinskog državnog odvjetništva provesti uknjižbu pomorskog dobra na svim nekretninama koje su pomorsko dobro iz članka 6. istog Zakona, a u zemljišnim knjigama uknjižene su kao vlasništvo Republike Hrvatske, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao državno vlasništvo, društveno vlasništvo, općenarodna imovina, opće dobro, javno dobro i sl., ali nije određeno da će to učiniti i na nekretninama vlasništvo fizičkih odnosno pravnih osoba. Isto je tako određeno da će se na nekretninama vlasništvo jedinice lokalne samouprave načelnici odnosno gradonačelnici izdati na zahtjev općinskog državnog odvjetništva izdati tabularnu ispravu za upis pomorskog dobra iz stavka 1. članka 217. , znači da će izdati tabularnu ispravu za nekretnine koje su po samom zakonu određene kao pomorsko dobro a koje su jasno su definirane čl. 3. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. Slijedom toga nije jasan stav Općinskog državnog odvjetništva da u slučaju kada je u zemljišnim knjigama upisana nekretnina vlasništvo jedinice lokalne samouprave, da moraju priložiti tabularnu ispravu, a kada je nekretnine upisane kao vlasništvo fizičke odnosno pravne osobe, da isprava nije potrebna, već se pravo vlasništva upisuje samo na osnovi rješenja o utvrđivanju granice pomorskog dobra.
19. S obzirom na činjenicu da je zemljišnoknjižni sud strogo formalni sud, to se pravo vlasništva na nekretninama može riješiti samo u redovnom zemljišnoknjižnom postupku, bez isprave, već se takvo pravo može utvrditi samo u parničnom kontradiktornom postupku.
20. Slijedom navedenog a temeljem članka 145 stavka 4. ZZK-a, valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Puli, 7. svibnja 2026.

Sutkinja:
Mirjana Sinčić Kocijančić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i ostale sudionike postupka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog preslika rješenja, elektronički putem javnog bilježnika ili odvjetnika, kao obveznih korisnika elektroničke komunikacije sa sudom putem ZIS-a. O žalbi odlučuje nadležan županijski sud.

Dna:

- 1 Republika Hrvatska, putem ODO Pula-Pola
- 2 .Cozzio Donato, putem oglasne ploče suda

**Naziv
izdavatelja
dokumenta**

Zajednički
informacijski
sustav

**Naziv
izdavatelja
certifikata**

CERTILIA, AKD d.o.o., HR

**Vrijeme
izdavanja
dokumenta**

08.05.2026 12:
40

**Serijski broj
certifikata**

413399086731893505992623408294597146672540441670

**Algoritam
potpisa**

EC

Kontrolni broj

Z185914449d76f554

Skeniranjem QR koda navedenog na ovom elektroničkom zapisu možete provjeriti točnost podataka. Isto možete učiniti i na internet adresi <https://oss.uredjenazemlja.hr/public/preuzmiDokument> unosom kontrolnog broja. U oba slučaja sustav će prikazati izvornik ovog dokumenta. U slučaju da je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, nadležni sud potvrđuje točnost dokumenta i stanje podataka u trenutku izrade isprave.

Napomene

-